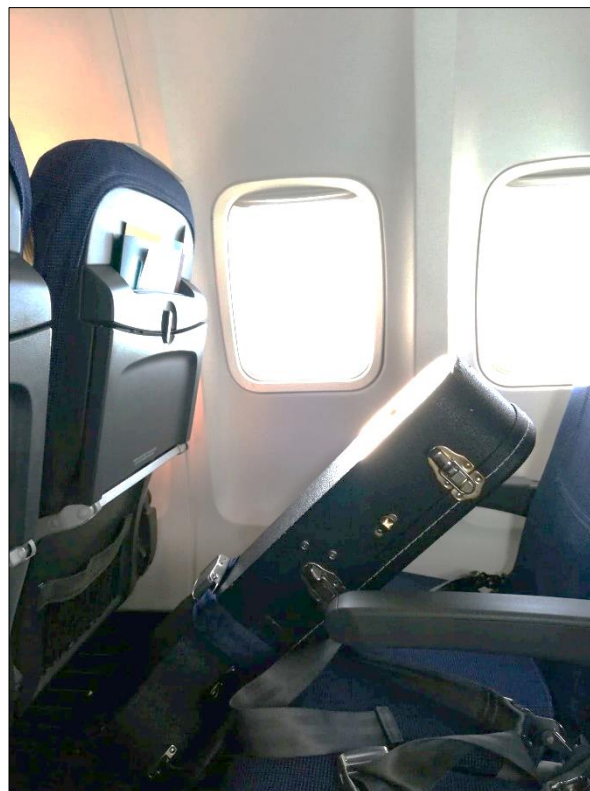

Maltatur – et reisebrev fra Gunnar Eie-Voster, Deltaker og finalist i UMM 2018–2019

Det ble tydelig for oss at de ansatte på flyplassen og kabinansatte i flyet ikke er vant til passasjerer som har bestilt eget sete til instrumentet sitt. Flere utvekslet forvirrede blikk da de fikk øye på gitaren og lurte nok på hva som er vanlig protokoll under slike omstendigheter. Av sikkerhetsmessige grunner fikk gitaren vindusplass på alle flyvningene samt en egen belteforlenger slik at den kunne være fastspent og få en behagelig reise.

Fra flyplassen måtte vi først ta drosje, og deretter ferje for å komme over til øya Gozo. Drosjesjåføren likte å kjøre fort, og den høye hastigheten ble akkompagnert av beroligende trafikkskilt med påskriften «Speed kills» og «Don't drink and drive» langs veien. Hotellet lå nydelig til nede ved havet i Xlendi, en tidligere fiskerlandsby. Siden vi, min kone og jeg, valgte å utvide oppholdet fra tre til fem dager, fikk vi god tid til bading, soling og sightseeing.

Konsertlokalet var i Manresa house chapel, og var et glimrende sted for en gitarkonsert. Vi ble tatt imot av en av arrangørene, George Frendo, en vennlig og entusiastisk mann med stort hjerte for både festivalen og utøverne. Det kom overraskende mange tilhørere, og det ble sagt at det var omtrent 80 personer som hørte på. Flere måtte sitte ute i gangen, da det ikke var plass til alle inne i kapellet. Jeg spilte til suget av flere håndholdte vifter blant publikum, og det var kjærkomment å få påfyll av vann i glasset underveis i konserten.

Publikum var interesserte og entusiastiske, og det gav mye energi til meg som utøver. Deres begeistring førte både til ekstranummer og autografskriving!

Jeg retter en stor takk til arrangørene av UMM, for tilliten og muligheten til å delta på Victoria International Arts Festival.

[Anmeldelsen av konserten finner du på nettstedet viaf.org.mt her](http://viaf.org.mt)